

форма на подкова, съ отвора на долу към оголеното място. Задъ това място между канари пакъ бѣха поставени засади. И помисли си — дали не е добре незабелязано, тихо да задръсти входа на пещерата съ дърва — наоколо имаше много нападали отъ буритѣ — и да ги подпали. Но не можеше да допусне, че комититѣ сж толкова гламави, за да не сж си поставили стража. Не! Не бива! Лесно ще усетятъ. И намѣри, че е по-добре да се крие въ своитѣ добре избрани позиции и да чака. Той познаваше пещерата. Въ нея можеха да се прибератъ най много до тридесетъ души. Имаше вече понятие за силата на противника. Напоследъкъ и войводитѣ бѣха станали много. Той знаеше имената почти на всички. До единъ ги бѣше опиталъ въ разни срѣщи. Нѣкои отъ тѣхъ загинаха отъ ржката му. Но колко пжти насмалко и неговата глава е могла да падне! Късметъ е ималъ. Тефикъ бѣше истински правовѣренъ и голѣмъ фаталистъ. И мислѣше си, каквото му е писано, може да го намѣри и дома, когато щасливо си почива на леглото. Това увеличаваше неговата храбростъ.

Когато слънцето изгрѣ надъ горитѣ, комититѣ се бѣха събудили и забелязали голѣмата опасностъ. На кжде можеха да си пробиятъ пжтъ? Отвредъ огнениятъ обрачъ ги бѣше здраво стегналъ. Да насилятъ въ една посока, за да си пробиятъ пжтъ, бѣше крайно рисковано. Врага съ камени можеше да ги избие. Тѣ бѣха уловени като мишки въ капанъ. На вѣнъ не една котка, а много ги чакаха. Разбраха, че бѣха предадени.

Предъ входа на пещерата имаше нѣколко гжстоклони едри букови дървета, които я маскираха. А наблизу около-врѣстъ бѣха накацали на малки разстояния грамадни канари, естествени заслони. Затова турцитѣ бѣха предпазливи и не искаха да се доближатъ лекомислено. Иззадъ всѣка канара комититѣ можеха да ги срещнатъ съ огънь. Мюляазимъ Тефикъ си знаеше работата и бѣше решилъ да чака. Предстоеше единъ много опасенъ бой, въ който търпението мо-